

שומר שמסר לשומר

בבא מציעא ל"ו.

אמר רב חסדא הא דרב לאו בפירוש אתמר אלא מכללא=

הסיפור המוכיח שרב סובר ששומר שמסר לשומר פטור:

דהנהו גינאי דכל יומא הוו מפקדי מרייהו גבה דההיא סבתא יומא חד אפקדינהו

ל

גבי חד מינייהו שמע קלא בי הלולא נפק אזל אפקדינהו לגבה דההיא סבתא

א

דאזל ואתא אגנוב מרייהו אתא לקמיה דרב ופטריה

דחיית ההוכחה:

מאן דחזא סבר משום שומר שמסר לשומר פטור ולא היא שאני התם דכל יומא

נמי אינהו גופייהו גבה דההיא סבתא הוו מפקדי להו

קושיה על מי שסובר: שומר שמסר לשומר- חייב.

יטיב ר' אמי וקאמר לה להא שמעתא =

איתיביה ר' אבא בר ממל לר' אמי=

"השוכר פרה מחבירו והשאיילה לאחר ומתה כדרכה, ישבע השוכר שמתה
כדרכה והשואל משלם לשוכר"

ואם איתא לימא ליה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר! =

א"ל הכא במאי עסקינן בשנתנו לו (רשות הבעלים) להשאיל=

אי הכי לבעלים בעי לשלומי=

דאמרו ליה לדעתך=

קושיה נוספת על מי שסובר: שומר שמסר לשומר- חייב

מתיב רמי בר חמא המפקיד מעות אצל חבירו צררן והפשילן לאחוריו מסרן לבנו ובתו
הקטנים ונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא שמר כדרך השומרים

?טעמא דקטנים הא גדולים פטור, אמאי נימא ליה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר

=תרוץ רבא: אמר רבא כל המפקיד על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד

ניתן לדייק זאת: אמרי נהרדעי דיקא נמי דקתני או שמסרן לבנו ובתו הקטנים חייב הא לבנו ולבתו הגדולים פטור מכלל דלאחרים לא שנא גדולים ולא שנא קטנים חייב דאם כן ליתני קטנים סתמא ש"מ

_____ =בנו וביתו קטנים= _____ בנו וביתו גדולים= _____ זרים גדולים

להלכה: אמר רבא הלכתא שומר שמסר לשומר חייב לא מבעיא שומר שכר שמסר לשומר חנם דגרועי גרעה לשמירתו אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכר חייב מאי טעמא? דאמר ליה את מהימנת לי בשבועה האיך לא מהימן לי בשבועה